

РЕШЕНИЕ

№ 39295

гр. София, 12.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.09.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова
Теодора Василева

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **7805** по описа за **2026** година докладвано от съдия Теодора Василева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на Г. С. Г., чрез адв. Р. Р., срещу решение от 21.05.2026 г., постановено по НАХД № 12140/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 22-ри състав. С решението СРС е потвърдил наказателно постановление (НП) № СО-Т-К-25-19-027/23.06.2025 г., издадено от заместник-кмет на Столична община, с което с което на основание чл. 36, ал. 2 вр. чл. 35, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО) на Г. С. Г., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 (триста) лева за нарушение на чл. 26, т. 1 от НРУИТДТСО. С отделен диспозитив е оставил без уважение искането на жалбоподателя за присъждане на разноски.

В касационната жалба се поддържа, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Касаторът изрично сочи, че пред СРС е оспорено НП № СО-Т-Г-25-19-027/23.06.2025 г., с което му е наложена глоба от 100 лева, докато районният съд е посочил различен номер на постановлението и глоба от 300 лева. Излагат се и възражения за непълно описание на нарушението по чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, за недоказано извършване на търговия на открито, както и че съставът на чл. 26, т. 1 НРУИТДТСО предполага издадено разрешение, което при проверката да не е представено, а по делото липсват данни такова разрешение да е издавано. Иска да се приложи на чл. 28 ЗАНН. Иска се от съда да

отмени постановеното съдебно решение и да отмени НП. Претендира се и присъждане на разноски.

Ответникът – заместник-кмет на Столична община, чрез процесуалния си представител адв. С. П., в представен писмен отговор, изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Иска решението на СРС да бъде оставено в сила. Не претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и за оставяне в сила на решението на СРС.

Настоящият II-ри касационен състав на Административен съд София-град намира касационната жалба за подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

При служебната проверка по чл. 218, ал. 2 АПК съдът намира, че обжалваното решение е валидно, но процесуално недопустимо. Районният съд се е произнесъл по предмет, с който не е бил сезиран.

От жалбата до СРС, наказателното постановление и приложената административнонаказателна преписка се установява еднозначно, че предмет на въззивното производство е НП № СО-Т-Г-25-19-027/23.06.2025 г., издадено от заместник-кмет на Столична община. С него на Г. С. Г., на основание чл. 36, ал. 2 във връзка с чл. 35, ал. 3 НРУИТДТСО, е наложена глоба от 100 лева за нарушение на чл. 26, т. 1 НРУИТДТСО. Тъкмо този акт е посочен в жалбата, като обжалван и е изпратен на съда от административния орган заедно с преписката. В същата не се съдържа НП № СО-Т-К-25-19-027/23.06.2025 г., нито НП със санкция от 300 лева, като такъв акт не е бил оспорен и от жалбоподателя пред районния съд.

Въпреки така очертания предмет СРС е приел в мотивите си, че разглежда НП № СО-Т-К-25-19-027/23.06.2025 г. и че с него е наложена глоба от 300 лева. Същите индивидуализиращи данни са възпроизведени и в диспозитива, с който именно това наказателно постановление и тази санкция са потвърдени. Следователно несъответствието не засяга само начина на словесно изписване на един и същ акт, а едновременно неговия номер и съществена част от съдържанието му – вида и размера на наложеното наказание.

Предметът на въззивното съдебно производство по ЗАНН се определя от оспорения акт и от подадената срещу него жалба. Съдът е длъжен да се произнесе именно по законосъобразността на този акт и не може да го замени с друг, нито да формира диспозитив за санкция, различна от наложената.

Допуснатото несъответствие не може да бъде преодоляно чрез уредената в НПК процедура за поправка на явна фактическа грешка, а касационният съд не може за първи път да формира липсващото произнасяне на въззивния съд по действително оспорения акт, тъй като така би лишил страните от една съдебна инстанция по съществото на спора.

Като е потвърдил НП № СО-Т-К-25-19-027/23.06.2025 г. и глоба от 300 лева, без този акт и тази санкция да са били предмет на жалбата, СРС е разгледал предмет - различен от предявения и е постановил решение извън пределите на сезирането.

Произнасянето по непредявен предмет обуславя недопустимост на съдебното решение и съставлява касационно основание по чл. 209, т. 2 АПК.

Установеният порок предхожда проверката за правилност и изключва произнасяне на касационната инстанция по съществото на административнонаказателния спор.

На основание чл. 221, ал. 3 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН решението следва да бъде обезсилено, а делото – върнато на СРС за ново разглеждане от друг състав. При новото разглеждане съдът следва да определи точно предмета на спора и да се произнесе по жалбата срещу НП № СО-Т-Г-25-19-027/23.06.2025 г., с което е наложена глоба от 100 лева, като обсъди

всички относими доказателства и всички доводи и възражения на страните.

С оглед обезсилването на решението касационната инстанция не следва да присъжда разноси. Съгласно чл. 226, ал. 3 АПК при новото разглеждане СРС следва да се произнесе и по направените разноси за касационното производство съобразно крайния изход на спора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 3 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, II-ри касационен състав,

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение от 21.05.2026 г., постановено по НАХД № 12140/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: